

Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 17. července 1979

Cena

OBSAH:

74. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou
75. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o kulturní a vědecké spolupráci
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

74

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. března 1979

Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou

Dne 12. května 1976 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Nikózií dne 27. července 1978.

Podle svého článku 42 odstavce 1 Úmluva vstoupila v platnost dnem 27. července 1978.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Kuřížka v. r.

KONZULÁRNÍ ŮMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou

Prezident Československé socialistické republiky

a
prezident Kyperské republiky,

přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy a usnadnit tak ochranu zájmů obou států a ochranu zájmů a práv jejich občanů,

rozhodli se uzavřít tuto konzulární úmluvu a jmenovali k tomu účelu svými zmocněnci

prezident Československé socialistické republiky

Bohuslava Chňoupka,
ministra zahraničních věcí,

prezident Kyperské republiky

Ioannise Cl. Christophidese,
ministra zahraničních věcí,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě a dohodli se na těchto ustanoveních:

Č Á S T I

DEFINICE

Č l á n e k 1

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) „Konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „Konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „Vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba, pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti, spojené s touto funkcí;
- d) „Konzulární úředník“ je osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- e) „Konzulární zaměstnanec“ je každá osoba, zaměstnaná v administrativních, technických nebo domácích službách konzulárního úřadu;
- f) „Členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;
- g) „Konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležející, používané výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to kdo je jejich vlastníkem;
- h) „Konzulární archívy“ zahrnují veškeré listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, zá-

znamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu se šíframi a kódy, kartotékami a jakýmkoliv zařízením, určeným k jejich ochraně a uložení;

- 1) „Loď vysílajícího státu“ je plavidlo plující pod vlajkou vysílajícího státu;
- 2) „Rodinní příslušníci“ jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, kteří s ním bydlí ve společné domácnosti.

Č Á S T II

**ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ
A JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ
A KONZULÁRNÍCH ZAMĚSTNANCŮ**

Č l á n e k 2

- 1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.
- 2. Sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod se určují po dohodě mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

Č l á n e k 3

- 1. Vysílající stát požádá předem diplomatickou cestou o souhlas přijímajícího státu se jmenováním vedoucího konzulárního úřadu.
- 2. Po obdržení takového souhlasu předá diplomatická mise vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent nebo jiný dokument o jmenování. V konzulském patentu nebo jiném dokumentu o jmenování bude uvedeno plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho státní občanství, jeho třída, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.
- 3. Po předání konzulského patentu nebo jiného dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu přijímající stát mu v co nejkratší době udělí exequatur nebo jiné oprávnění.
- 4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu svých funkcí po předložení konzulského patentu nebo jiného dokumentu o jmenování a po udělení exequatur nebo jiného oprávnění přijímajícím státem.
- 5. Neprodleně po vydání exequatur nebo jiného oprávnění vydaného podle tohoto článku příslušné orgány přijímajícího státu učiní veškerá nezbytná opatření k tomu, aby se vedoucí konzulárního úřadu mohl ujmout svých funkcí a aby mohl požívat

práva, výhody, výsady a imunity, dané mu touto úmluvou a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 4

Přijímající stát může poskytnout vedoucímu konzulárního úřadu prozatímní oprávnění k výkonu konzulárních funkcí do té doby, než mu udělí exequatur nebo jiné oprávnění.

Článek 5

Konzulárními úředníky může být pouze občan vysílajícího státu.

Článek 6

1. Vysílající stát předem písemně oznámí přijímajícímu státu plné jméno, občanství, hodnost a třídu každého konzulárního úředníka jmenovaného na konzulární úřad.

2. Vysílající stát rovněž předem písemně oznámí přijímajícímu státu plné jméno, občanství a funkci konzulárního zaměstnance jmenovaného na konzulární úřad.

Článek 7

1. Vysílající stát může v souladu s čl. 3, 5 a 6 pověřit jednoho nebo více členů své diplomatické mise v přijímajícím státě výkonem konzulárních funkcí. Člen diplomatické mise, pověřený výkonem konzulárních funkcí, bude i nadále požívat výsad a imunit, které mu náleží jako členu diplomatické mise.

2. Vysílající stát může při své diplomatické misi zřídit konzulární oddělení, pověřené výkonem konzulárních funkcí.

Článek 8

Přijímající stát vydá každému konzulárnímu úředníku dokument, osvědčující jeho právo vykonávat konzulární funkce na území přijímajícího státu.

Článek 9

Přijímající stát poskytne konzulárnímu úředníkoví ochranu a učiní veškerá nezbytná opatření k tomu, aby zabránil jakémukoliv útoku proti jeho osobě, svobodě a důstojnosti a rovněž učiní veškerá nezbytná opatření k tomu, aby mohl nerušeně vykonávat své funkce a aby požíval práv, výhod, výsad a imunit, které mu náležejí podle této úmluvy.

Článek 10

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z nějakého důvodu vykonávat své funkce nebo jestliže místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, vysílající stát může pověřit některého konzulárního úředníka tohoto konzulárního úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v tomto státě dočasným vedením konzulárního úřadu. Plné jméno

této osoby bude předem sděleno písemně ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, má právo vykonávat veškeré funkce konzulárního úřadu a požívat všech práv, výhod, výsad a imunit jako vedoucí konzulárního úřadu, jmenovaný podle čl. 3.

3. Člen diplomatického personálu diplomatické mise, pověřený dočasným vedením konzulárního úřadu, požívá i nadále výsad a imunit, vyplývajících z jeho diplomatického statusu.

Článek 11

1. Přijímající stát může kdykoli, aniž by udal důvody svého rozhodnutí, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník je nežádoucí.

Vysílající stát je povinen v takovém případě dotyčnou osobu odvolat.

2. Pokud vysílající stát opomene v přiměřené lhůtě splnit svůj závazek podle odst. 1, přijímající stát může odmítnout uznávat tuto osobu za člena konzulárního úřadu.

Článek 12

1. Vysílající stát může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu nabývat do vlastnictví, najímat nebo užívat v jakékoliv jiné formě stanovené těmito právními předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odst. 1 veškerou potřebnou pomoc.

3. Vysílající stát není zbaven povinností dodržovat právní předpisy o výstavbě a územním plánování nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

ČÁST III

VÝSADY A IMUNITY

Článek 13

1. Na budově, v níž je umístěn konzulární úřad, a na sídle vedoucího konzulárního úřadu může být umístěn znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově, v níž je umístěn konzulární úřad, i na sídle vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, používaných pro úřední účely.

Článek 14

Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímacího státu do nich, stejně tak jako do sídla vedoucího konzulárního úřadu a do obydlí konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, kteří nejsou občany přijímacího státu, ani v něm nemají trvalé bydliště, nemohou vstoupit bez svolení vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise nebo osoby zmocněné jedním z nich.

Článek 15

Konzulární archívy jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 16

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou, s diplomatickými misemi vysílajícího státu a s konzulárními úřady vysílajícího státu, kdekoliv se nalézají. Konzulární úřad může k tomu účelu použít všech vhodných komunikačních prostředků, včetně diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Rádiovou vysílací stanicí může zřizovat pouze se souhlasem přijímacího státu.

2. Při použití veřejných komunikačních prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu a kuryrní zásilky a zavazadla jsou za předpokladu, že jsou opatřena zřetelným vnějším označením své úřední povahy, nedotknutelná a nemohou být ani otevřena ani zadržena. Mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty určené k úřední potřebě.

4. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení a počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýr požívá stejných práv, výhod a imunit jako diplomatický kurýr vysílajícího státu.

5. Konzulární zavazadlo může být rovněž svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla vysílajícího státu. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, které mu bylo svěřeno, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými orgány přijímacího státu může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby uvedená zavazadla přímo a volně převzal od kapitána lodi nebo letadla nebo aby mu je předal.

Článek 17

1. Konzulární úředníci a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímacího státu, ani v něm nemají trvalé bydliště, nepodléhají trestní, občanskoprávní a správní jurisdikci přijímacího státu.

2. Konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímacího státu,

ani v něm nemají trvalé bydliště, nepodléhají trestní jurisdikci přijímacího státu. Občanskoprávní a správní jurisdikci přijímacího státu nepodléhají, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

3. Ustanovení odst. 1 a 2 se nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smluv, které konzulární úředník nebo zaměstnanec neuzavřel v zastoupení vysílajícího státu;
- b) týkající se dědictví, kde konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nevystupuje za vysílající stát, ale jako soukromá osoba;
- c) týkající se odpovědnosti za škodu způsobenou v přijímacím státě dopravním prostředkem;
- d) týkající se jakékoliv soukromé nebo obchodní činnosti, které konzulární úředník nebo zaměstnanec vykonává v přijímacím státě vedle svých úředních funkcí.

4. Vysílající stát se může vzdát imunit uvedených v tomto článku. Takovéto vzdání se musí být výslovné a musí být přijímacímu státu sděleno písemně.

5. Vzdání se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních nezahrnuje vzdání se vynětí z jurisdikce, pokud jde o exekuční výkon rozsudku; této imunity je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 18

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby podali svědectví v soudním nebo správním řízení. Jestliže konzulární úředník odmítne podat svědectví, nesmí být vůči němu použito donucovací opatření. Zaměstnanci konzulárního úřadu nemohou odmítnout podat svědectví s výjimkou případů uvedených v odst. 3.

2. Příslušná ustanovení odst. 1 týkající se konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců se rovněž vztahují na jejich rodinné příslušníky.

3. Členové konzulárního úřadu mohou odmítnout podat svědectví, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí, a mohou odmítnout předložit úřední dokumenty a úřední korespondenci. Rovněž mohou odmítnout podat svědectví jako znalci práva vysílajícího státu, jeho výkladu a použití.

4. Orgány přijímacího státu, které požadují svědectví od konzulárních úředníků nebo od konzulárních zaměstnanců, budou postupovat tak, aby se nevměšovaly do výkonu funkcí konzulárního úřadu a tento výkon narušovaly. Pokud je to možné, mohou přijmout svědectví na konzulárním úřadě nebo v obydlí konzulárního úředníka nebo zaměstnance nebo jej mohou přijmout v písemné formě.

Článek 19

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímacího státu, ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímacím

státě osvobození od veřejných služeb a povinností všeho druhu.

Článek 20

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou vyňati ze všech povinností stanovených právními předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu a jiných předpisů týkajících se pobytu cizinců.

Článek 21

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní, dávek a poplatků:

- a) z pozemků, budov a částí budov, používaných ke konzulárním účelům nebo jako bydlení členů konzulárního úřadu, jestliže jsou ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jsou-li jeho jménem nabyty;
- b) ze smluv a listin, které se týkají nabytí nemovitostí uvedených v odst. 1 písmena a);
- c) z výkonu konzulárních funkcí, včetně vybírání konzulárních poplatků.

2. Vysílající stát je v přijímajícím státě rovněž osvobozen od všech daní, dávek a poplatků z movitého majetku, který je ve vlastnictví vysílajícího státu nebo který se nachází v jeho držení nebo užívání, a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

3. Osvobození stanovené v tomto článku se nevztahuje na poplatky a dávky za prokázané služby.

Článek 22

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou členy přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od daní a dávek ze svých služebních příjmů.

Článek 23

1. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od všech celostátních, oblastních a místních daní a poplatků, včetně daní a poplatků z movitého majetku, kterého jsou vlastníky.

2. Osvobození uvedená v odst. 1 se nevztahují na:

- a) nepřímé daně, které jsou zpravidla obsaženy v ceně zboží nebo služeb;
- b) poplatky a daně ze soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu, pokud není osvobozen podle článku 21;
- c) dědické daně a poplatky nebo daně a poplatky z převodu majetku, vybírané přijímajícím státem;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, jejichž zdroje jsou v přijímajícím státě;

e) soudní, registrační, hypoteční, listinné a kolové poplatky, pokud osvobození není poskytnuto podle článku 21;

f) poplatky vybírané za skutečně prokázané služby.

Článek 24

Movitý majetek, zanechaný na území přijímajícího státu členem konzulárního úřadu nebo jeho rodinným příslušníkem, pokud není občanem přijímajícího státu nebo nemá v tomto státě trvalé bydliště, který země, bude osvobozen od všech dědických daní a poplatků nebo daní a poplatků z převodu majetku, jestliže tento majetek se nalézá na území přijímajícího státu výlučně v souvislosti s pobytem zeměděleho jako člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti.

Článek 25

1. Všechny předměty včetně motorových vozidel, které jsou dovezeny pro potřebu konzulárního úřadu, jsou v souladu s právními předpisy přijímajícího státu osvobozeny od všech celních dávek a poplatků, vybíraných na základě dovozu nebo v souvislosti s dovozem stejně jako předměty dovezené pro potřebu diplomatické mise.

2. Konzulární úředníci a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni od všech celních dávek a poplatků vybíraných z dovozu všech předmětů určených pro jejich osobní potřebu, včetně předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Konzulární zaměstnanci požívají osvobození podle tohoto odstavce, pouze pokud jde o předměty dovezené v době jejich prvního nástupu na konzulární úřad.

3. Předměty určené pro osobní potřebu nesmí přesáhnout množství nutná pro přímou potřebu příslušných osob.

4. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případech, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v odst. 2 nebo předměty, jejichž vývoz nebo dovoz je zakázán právními předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho právní předpisy o karanténě. Takováto prohlídka musí být provedena v přítomnosti tohoto konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka nebo jeho zástupce.

Článek 26

Všechny osoby, které požívají podle této úmluvy výhod, výsad a imunit, jsou povinny, bez újmy na těchto výhodách, výsadách a imunitách, dodržovat právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel.

Článek 27

S výhradou právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jeho rodinní příslušníci mohou svobodně cestovat po území přijímajícího státu. Ustanovení tohoto článku se netýkájí podmínek pro udělování víz nebo jiných cestovních dokladů podle právních předpisů přijímajícího státu.

ČÁST IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 28

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v souladu s právními předpisy přijímajícího státu funkce uvedené v této části. Jiné konzulární funkce může vykonávat, pouze pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník má právo zastupovat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu práva a zájmy vysílajícího státu a jeho státních příslušníků, a to jak fyzických, tak i právnických osob.

3. Konzulární úředník se může při výkonu konzulárních funkcí obracet přímo písemně i ústně na příslušné místní orgány konzulárního obvodu a v rozsahu, v němž to dovolují právní předpisy a zvyklosti přijímajícího státu, i na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu.

4. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 29

Konzulární úředník přispívá k rozvoji hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy, jakož i k posilování jejich přátelských styků.

Článek 30

Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn:

- a) registrovat občany vysílajícího státu;
- b) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- c) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení o uzavření manželství za předpokladu, že obě osoby jsou občany vysílajícího státu;
- d) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- e) registrovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu;
- f) sestavovat, ověřovat, potvrzovat a legalizovat listiny a dokumenty, jakož i provádět jiné úko-

ny, které jsou nezbytné pro jejich platnost, na žádost občana vysílajícího státu pro jejich uplatnění mimo území přijímajícího státu a na žádost jakékoliv osoby, jestliže je tato listina nebo dokument určen k použití v přijímajícím státě, za předpokladu, že to není v rozporu s právními předpisy tohoto státu;

- g) překládat listiny a dokumenty a ověřovat správnost překladu, jakož i ověřovat listiny.

2. Jestliže to vyžadují právní předpisy přijímajícího státu, konzulární úředník informuje příslušné orgány tohoto státu o provádění úkonů uvedených v odst. 1 písmeno c) a e).

Článek 31

Listiny a dokumenty, vyhotovené, přeložené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s čl. 29, mají v přijímajícím státě stejnou právní účinnost a důkazní sílu jako doklady vyhotovené, přeložené nebo ověřené příslušnými orgány přijímajícího státu, za předpokladu, že byly vyhotoveny způsobem, který není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 32

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat a zadržovat cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Je oprávněn vydávat a rušit příslušná víza osobám, které si přeji cestovat do vysílajícího státu.

Článek 33

Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy vysílajícího státu převzít péči nad nezletilým občanem svého státu, který žije na území přijímajícího státu, uznává-li tento stát takovouto pravomoc.

Článek 34

1. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně informovat konzulárního úředníka o úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou rovněž informovat konzulárního úředníka, jestliže se dozvědí o dědictví po občanu vysílajícího státu nebo jestliže se dozvědí o dědictví po osobě zemřelé v tomto státě, bez zřetele na její občanství, které se může týkat občana vysílajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu učiní v případech podle odst. 2 a za předpokladu, že se dědictví nalézá na jeho území, potřebná opatření v souladu s jeho právními předpisy k zajištění tohoto dědictví a doručí konzulárnímu úředníkovi opis závěti, jestliže byla pořízena, jakož i všechny dostupné informace o dědicích, obsahu a hodnotě dědictví a uvědomí jej o termínu zahájení řízení o dědictví.

4. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu zastupovat přímo nebo prostřednictvím zástupce zájmy občana vysílajícího státu, který má nárok na dědictví nacházející se v přijímajícím státě, a který nemá v tomto státě trvalé bydliště.

5. Konzulární úředník je oprávněn přijímat pro občana vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímajícím státě, peníze nebo jiný majetek, který tomuto občanu náleží z titulu dědictví po jakékoliv osobě, včetně plateb z titulu náhrady škody, důchodu a sociálního zabezpečení a příjmu z pojistek.

6. Movitý majetek a peněžní částky pocházející z likvidace dědictví náležejícího občanu vysílajícího státu mohou být předány konzulárnímu úředníkovi za předpokladu, že nároky věřitele zemřelé osoby byly uspokojeny nebo zajištěny a že byly zaplacen daně a poplatky, týkající se dědictví.

7. Konzulární úředník je oprávněn spolupracovat s příslušnými orgány přijímajícího státu při zajišťování dědictví podle tohoto článku.

Článek 35

1. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy přijímajícího státu zastupovat v konzulárním obvodu občany vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, jestliže nemožou z důvodu nepřítomnosti nebo z jiných vážných důvodů včas uplatňovat svá práva a zájmy. Zastupování trvá tak dlouho, dokud zastupovaní neustanoví své zmocněnce nebo sami nepřevzou hájení svých práv a zájmů.

2. Konzulární úředník má právo v konzulárním obvodu navázat a udržovat styk s každým občanem vysílajícího státu, radit mu a poskytovat veškerou pomoc a v případě potřeby činit opatření k zajištění právní pomoci. Přijímající stát nebude žádným způsobem omezovat právo občana vysílajícího státu spojit se s konzulárním úřadem nebo konzulární úřad navštívit.

Článek 36

1. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí neprodleně konzulárního úředníka ve všech případech, kdy občan vysílajícího státu byl jakýmkoliv způsobem zbaven osobní svobody nebo byla-li jeho osobní svoboda jakýmkoliv způsobem omezena.

2. Konzulární úředník má právo co nejdříve navštívit občana vysílajícího státu, který byl zbaven osobní svobody nebo jehož osobní svoboda byla omezena, a udržovat s ním styk. Příslušné orgány přijímajícího státu rovněž předají bez zbytečného prodlení konzulárnímu úředníkovi každé písemné sdělení od občana vysílajícího státu, který byl zbaven svobody nebo jehož osobní svoboda byla jakýmkoliv omezena.

3. Konzulární úředník bude na svou žádost neprodleně informován o důvodech zbavení nebo omezení osobní svobody občana vysílajícího státu.

4. Práva konzulárního úředníka podle odst. 2 a 3 budou poskytována v souladu s právními předpisy přijímajícího státu za podmínky, že tyto právní předpisy tato práva neruší.

Článek 37

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat v konzulárním obvodu veškerou pomoc lodi vysílajícího státu, která se nachází v přístavech, pobřežních nebo vnitřních vodách přijímajícího státu, jakož i její posádce a cestujícím.

2. Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí v otázkách týkajících se lodi vysílajícího státu, její posádky a cestujících obracet se žádostí o pomoc na příslušné orgány přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může vstoupit na palubu lodi, jakmile je lodi povolen volný styk s pobřežím. Členové posádky mohou neprodleně navázat s konzulárním úředníkem spojení.

4. Konzulární úředník má v konzulárním obvodu právo:

- a) bez újmy na právech orgánů přijímajícího státu vyšetřovat všechny události na palubě lodi, vyslechnout členy posádky, kontrolovat lodní doklady, přijmout prohlášení o cestě a cíli lodi, jakož i obecně usnadňovat vjezd, výjezd nebo pobyt lodi v přístavu;
- b) bez újmy na právech orgánů přijímajícího státu řešit spory mezi kapitánem a členy posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, pokud je to v souladu s právními předpisy vysílajícího státu;
- c) učinit opatření k lékařskému ošetření člena posádky nebo cestujícího nebo k jejich návratu do vysílajícího státu;
- d) přijmout, vystavit nebo ověřit prohlášení nebo doklady, které požadují právní předpisy vysílajícího státu ve vztahu k lodi.

Článek 38

1. Zamýšlejí-li příslušné orgány přijímajícího státu provést na palubě lodi vysílajícího státu donucovací opatření nebo provést vyšetřování, je nutné prostřednictvím příslušných orgánů přijímajícího státu uvědomit o tom konzulárního úředníka. S výjimkou toho, že to nepřipouští naléhavost věci, vyznění bude učiněno tak, aby konzulární úředník nebo jeho zástupce mohl být provádění úkonu přítomen. Nebyl-li konzulární úředník nebo jeho zástupce přítomen, předají mu příslušné orgány přijímajícího státu úplnou informaci o událostech.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i tehdy, jestliže členové posádky mají být vyslechnuti místními orgány na pevnině.

Ustanovení tohoto článku se nepoužije při obvyklé celní, pasové nebo hygienické kontrole, jakož i při všech ostatních úkonech prováděných na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 39

1. Ztroskotá-li loď vysílajícího státu, narazí-li na mělčinu či na břeh nebo utrpí jinou havárii v přijímajícím státě, nebo je-li nějaký předmět, patřící k nákladu havarované lodi vysílajícího, přijímajícího nebo třetího státu, který je vlastnictvím občana vysílajícího státu, nalezen na pobřeží nebo ve vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu jako předmět vyvržený na břeh, nebo je dopraven do přístavu tohoto státu, uvědomí o tom orgány přijímajícího státu ihned konzulárního úředníka. Informují konzulárního úředníka i o opatřeních učiněných pro záchranu lidí a lodí, nákladu a dalšího zboží, jakož i částí lodí a částí nákladu, které se odpoutaly od lodí.

2. Konzulární úředník může takové lodi, jejím cestujícím a členům posádky poskytnout veškerou pomoc. Za tím účelem se může obrátit na příslušné orgány přijímajícího státu. Konzulární úředník může učinit opatření vyplývající z odstavce 1, včetně opatření za účelem opravy lodí nebo může požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby taková opatření učinily nebo v nich pokračovaly.

3. Jestliže havarovaná loď nebo předmět patřící k takové lodi byly nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo dopraveny do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi, ani majitel, jeho zástupce nebo příslušný pojišťovatel nemohou učinit opatření k zajištění nebo k nakládání s takovou lodí či s takovým předmětem, je konzulární úředník zmocněn učinit jménem vlastníka lodi opatření, které by mohl učinit vlastník sám.

Ustanovení tohoto odstavce se týká i každého předmětu, který je částí lodního nákladu a majetkem občana vysílajícího státu.

Jménem prezidenta
Československé socialistické republiky:

Bohuslav **Chňoupek** v. r.

4. Je-li předmět, který patří k nákladu havarované lodi třetího státu a je majetkem občana vysílajícího státu, nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu a vlastník předmětu, jeho zástupce nebo pojišťovatel nemohou učinit opatření k zajištění nebo k nakládání s takovým předmětem, pak je konzulární úředník zmocněn, aby jménem vlastníka učinil taková opatření, která by k tomuto účelu mohl učinit vlastník sám.

Článek 40

Čl. 37, 38 a 39 se přiměřeně vztahují i na letadla.

Článek 41

Konzulární úřad je oprávněn vybírat na území přijímajícího státu dávky a poplatky za konzulární úkony, a to v souladu s právními předpisy vysílajícího státu.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Nikózií.

2. Tato úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna z vysokých smluvních stran sdělí druhé vysoké smluvní straně v písemné formě vypovězení Úmluvy.

Na důkaz toho zmocněnci obou vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Praze dne 12. 5. 1976 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyce.

Jménem prezidenta
Kyperské republiky:

Ioannis Cl. **Christophides** v. r.

75

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. dubna 1979

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Německé demokratické republiky o kulturní a vědecké spolupráci**

Dne 19. dubna 1979 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o kulturní a vědecké spolupráci. Dohoda vstou-

pila v platnost na základě svého článku 25 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o kulturní a vědecké spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky,

vycházejíce z ideologické jednoty, semknutosti a bratrské spolupráce mezi Komunistickou stranou Československa a Jednotnou socialistickou stranou Německa a z těsného svazku mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou, spočívajících na marxismu-leninismu a socialistickém internacionalismu,

vedeny Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou ze dne 3. října 1977,

rozhodnuty upevňovat trvalé a nerozborné přátelství mezi oběma státy a jejich národy, široce a všestranně rozvíjet a prohlubovat spolupráci v oblasti vědy, kultury a umění,

usilujíce přispívat kulturní a vědeckou spoluprací ke sblížení obou států a jejich národů, ke zvyšování kulturní úrovně občanů obou států a k dalšímu utváření rozvinuté socialistické společnosti v obou státech,

přikládajíce velký význam dalšímu rozvoji ideologické spolupráce a boji proti buržoazní ideologii na základě marxismu-leninismu,

rozhodnuty účinně přispívat rozvíjením a prohlubováním mnohostranné a dvoustranné spolupráce v oblasti vědy, kultury a umění k upevňování trvalého a nerozborného přátelství států socialistického společenství a jejich národů,

opírajíce se o pozitivní výsledky a bohaté zkušenosti dosavadní spolupráce na základě Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o kulturní spolupráci ze 8. října 1964 a využívajíce v co největší míře vědecké, kulturní a umělecké hodnoty a úspěchy Svazu sovětských socialistických republik a ostatních států socialistického společenství,

rozhodnuty přispívat svou kulturní a vědeckou spoluprací k upevnění míru, posílení bezpečnosti a k prohlubování procesu uvolňování mezinárodního napětí, k posilování mírové spolupráce států na evropském kontinentě v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, jakož i v celém světě a rozvíjet k tomuto cíli rovnoprávnou a plodnou spoluprací mezi státy s rozdílným společenským zřízením a jejich národy,

se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou plánovitě rozvíjet a prohlubovat všestrannou účinnou spolupráci a výměnu zkušeností v oblasti vědy, školství, kultury a umění, hromadných sdělovacích prostředků, zdravotnictví, cestovního ruchu, tělesné výchovy a sportu. Za tím účelem budou podporovat cílevědomou spolupráci mezi státními orgány a institucemi, společenskými organizacemi, rozvoj tvůrčích vztahů mezi vědci a pracovníky v oblasti kultury a umění, jakož i styky mezi pracujícími a všemi občany obou států.

Článek 2

Smluvní strany budou zaměřovat kulturní a vědeckou spolupráci na propagování marxistickoleninského světového názoru, mírumilovné zahraniční politiky států socialistického společenství, jejich zkušeností a vymožeností, na upevňování a prohlubování spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou v oblasti politické, hospodářské, vědecké, kulturní a v jiných oblastech, jakož i na péči o revoluční tradice, rozvíjení socialistické kultury a socialistického způsobu života, s cílem dále sblížit občany obou států a lépe uspokojovat jejich rostoucí kulturní potřeby při výstavbě rozvinuté socialistické společnosti.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat výchovu občanů v duchu přátelství mezi národy, proletářského internacionálního, socialistického vlastenectví a socialistického způsobu života.

Budou podporovat zejména takové záměry a metody spolupráce, které budou sdružovat pracující a zvláště mládež obou států při společné práci, studiu a aktivním využívání volného času.

Budou orientovat významné kulturní akce zejména na oblasti s vysokou koncentrací průmyslu.

Budou vzájemně spolupracovat při uskutečňování kulturních akcí k oslavám státních svátků a významných jubileí a výročí.

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat účinný rozvoj spolupráce a přímých styků mezi vysokými školami, akademii věd a jinými vědeckými institucemi v zájmu dalšího plánovitěho propojování vědeckého a výzkumného potenciálu v oblasti společenských, přírodních a technických věd, urychlování vědeckotechnického pokroku a prohlubování socialistické ekonomické integrace.

Za tím účelem budou podporovat zejména:

- společné zpracovávání aktuálních otázek společenských věd, především otázek teorie a praxe socialistické výstavby v Československé socialistické republice a v Německé demokratické republice, zdokonalování ideologické práce a

upevňování pozic socialismu v zápase s nepřátelskou ideologií,

- dohodnuté výzkumy v rámci dělby práce a společné výzkumy,
- spojování výzkumných kolektivů a vědců,
- účinné využívání stávajících výzkumných kapacit a nejučelnější využití unikátních zařízení,
- společné využívání poznatků, zkušeností a výsledků dosažených při řešení vědeckých a vědeckotechnických úkolů,
- optimální využívání dosažených vědeckých výsledků,
- společná opatření ke zvyšování kvalifikace vědců a mladých pracovníků v oblasti vědy,
- rozvoj všech forem mnohostranné spolupráce ve vybraných oborech,
- koordinaci, společné plánování a vypracovávání dlouhodobých programů a prognózování výzkumu ve vybraných oborech,
- kooperaci a specializaci v oblasti společné činnosti, zejména na úseku vynálezů, zlepšovacích návrhů a licenci, výměny přístrojů a materiálů, projektování výzkumných zařízení, vědeckotechnických informací a informací z oblasti řízení.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat výuku a šíření českého, slovenského a německého jazyka k prohlubování přátelství a spolupráce.

Budou podporovat výuku těchto jazyků ve školách, ústavech a jiných vzdělávacích zařízeních a rozvíjet výměnu učitelů, vědců, překladatelů, nakladatelských lektorů, dalších pracovníků působících v oblasti jazyků, a studentů.

Budou podporovat společný vývoj učebních pomůcek, pořádání jazykových kursů a seminářů, všestranné poznávání druhého státu, společný výzkum bohemistiky, slovakistiky a germanistiky, jakož i vydávání vědeckých prací v této oblasti.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat všestrannou spolupráci a výměnu zkušeností v oblasti vysokého, odborného, středního, učňovského a všeobecně vzdělávacího školství.

Budou zejména napomáhat:

- spolupráci a výměně zkušeností o otázkách obsahu výchovy a vzdělávání s důrazem na komunistickou výchovu mladé generace, zvyšování efektivnosti výchovné a pedagogické činnosti na různých stupních vzdělání, o otázkách struktury a zdokonalování materiálně technické základny vzdělání,
- vypracovávání, zavádění a zdokonalování nových učebních plánů, programů a metod a učebních pomůcek včetně učebnic,
- přímé spolupráci mezi státními orgány různých stupňů v oblasti školství, mezi vysokými, odbor-

nými, středními, učňovskými a všeobecně vzdělávacími školami, mezi jinými pedagogickými zařízeními, jakož i pedagogickými výzkumnými ústavy,

- výchově a dalšímu vzdělávání učitelů, vysokoškolských učitelů, jakož i učitelů pro teoretickou výuku, mistrů a pedagogického personálu v oblasti učňovského školství,
- výměně učitelů k pedagogické činnosti a k dalšímu vzdělávání, k výměně studentů, učňů, skupin žáků a mládeže na praxi, letní tábory, exkurze a k jiným formám společné práce a využívání volného času.

Smluvní strany budou přitom věnovat obzvláštní pozornost

- zdokonalování spolupráce mezi partnerskými vysokými školami obou států, pokud jde o společné rozpracování témat výzkumu a zapojování studentů,
- zdokonalování polytechnické výchovy a vzdělávání,
- dalšímu rozvoji poradenské služby pro volbu povolání, včetně jejich teoretických a metodických základů.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat další všestrannou spolupráci v oblasti kultury a umění za účelem vzájemného obohacování socialistické kultury v Československé socialistické republice a v Německé demokratické republice a zvyšování její politické a ideologické účinnosti. Budou napomáhat zejména:

- rozvoji a prohlubování přímých styků mezi příslušnými orgány v oblasti kultury, mezi kulturními institucemi a organizacemi, tvůrčími svazy, jakož i prohlubování tvůrčí spolupráce mezi představiteli kultury a umění,
- veškerým účelným formám spolupráce, v kulturní oblasti, včetně organizování festivalů umění, dnů kultury a podobných akcí, setkání a diskusí o aktuálních ideových a tvůrčích problémech,
- spolupráci při přípravě a zvyšování kvalifikace tvůrčích pracovníků,
- předvádění a propagaci hudebních děl, divadelních her, filmů a pořádání uměleckých výstav,
- vzájemnému vysílání uměleckých souborů i jednotlivých umělců,
- prohlubování spolupráce a výměny zkušeností z provádění socialistické kulturní politiky, řízení, plánování a vědeckotechnického rozvoje v oblasti socialistické kultury a propagaci úspěchů socialistické kultury v obou státech,
- systematickému zpřístupňování a uchovávaní kulturních a uměleckých hodnot druhého státu a jejich uvádění do kulturního života,
- spolupráci a výměně zkušeností v oblasti kulturně výchovné a umělecké činnosti obyvatelstva.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti nakladatelství a knižního obchodu s cílem přispívat k účinnému propagování socialismu v Československé socialistické republice a v Německé demokratické republice a k šíření marxisticko-leninských ideí.

Budou zejména podporovat:

- dvoustrannou spolupráci a součinnost příslušných orgánů knižní kultury a knižního obchodu,
- vydávání překladů významných publikací z oblasti politické a společenskovední literatury, krásné literatury, literatury pro děti a mládež, vědecké a populárně naučné literatury a jiné odborné literatury,
- vydávání společných prací o aktuálních problémech současnosti,
- vydávání prací věnovaných dějinám, kultuře a životu druhého státu,
- rozšiřování a propagování literatury druhého státu, včetně pořádání výstav,
- spolupráci mezi partnerskými nakladatelstvími,
- spolupráci na úseku knižního obchodu.

Článek 9

Smluvní strany budou v rámci této dohody napomáhat rozšiřování a prohlubování spolupráce mezi archívy.

Článek 10

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi komerčními organizacemi v jejich činnosti v oblastech upravených touto dohodou.

Článek 11

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi tiskovými orgány, rozhlasem a televizí, mezi redakcemi, tiskovými agenturami a svazy novinářů k propagaci vymožeností a úspěchů socialismu a k popularizaci revolučních tradic, života, kultury, jazyků a socialistického způsobu života národů obou států.

Za tím účelem budou podporovat spolupráci těchto organizací při tvorbě programů, zpravodajství o druhém státu, rozhlasového a televizního vysílání a filmů zaměřených na podporu rozvoje materiálních a duchovních zdrojů socialistických států a ke sbližování jejich národů.

Článek 12

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi orgány kinematografií obou států za účelem zvyšování ideologické a umělecké účinnosti socialistického filmového umění a propagace marxisticko-leninského světového názoru. Ke koordinaci postupu budou uzavírány přímé dohody o spolupráci mezi Československým filmem a Hlavní správou

kinematografie ministerstva kultury Německé demokratické republiky.

Spolupráce bude zahrnovat zejména:

- pořádání slavnostních filmových představení ke státním svátkům a jiným významným událostem, reciproční účast na mezinárodních filmových festivalech, spolupráci filmových studií v oblasti filmové tvorby a výroby, včetně koprodukcí a poskytování služeb,
- výměnu zkušeností v oblasti řízení a výchovy kádrů, ekonomiky, techniky a distribuce,
- výměnu informací o zahraničních nekomerčních a komerčních filmových stycích,
- spolupráci filmových ústavů a archívů.

Článek 13

Smluvní strany budou všestranně podporovat v souladu s cíli této dohody činnost kulturních a informačních středisek na základě zvláštní dohody. Budou podporovat součinnost státních orgánů, podílejících se na kulturní a vědecké spolupráci, s kulturními a informačními středisky.

Článek 14

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd na základě zvláštní dohody.

Článek 15

Spolupráce v oblasti cestovního ruchu se bude uskutečňovat podle zvláštní dohody. Smluvní strany budou usilovat o zvyšování vzdělávací a výchovné hodnoty všech forem cestovního ruchu s cílem, aby turisté chápali hlouběji historický přínos národů obou států k výstavbě socialismu, blíže se seznámovali s pokrokovými tradicemi a socialistickými vymoženostmi druhého státu, aby se tak upevňovalo přátelství mezi národy obou států.

Článek 16

Smluvní strany budou podporovat všestranný rozvoj spolupráce v oblasti tělovýchovy a sportu na základě přímých dohod mezi příslušnými organizacemi. Budou napomáhat zejména výměně sportovních družstev k přátelským utkáním, mezinárodním soutěžím a turnajům, jakož i výměně zkušeností mezi funkcionáři a trenéry.

Článek 17

Smluvní strany budou podporovat kulturní spolupráci mezi odborovými organizacemi, organizacemi mládeže a dětí, žen, společnostmi pro šíření vědeckých znalostí a jinými společenskými organizacemi.

Budou podporovat úzkou součinnost mezi státními orgány a společenskými organizacemi s cílem optimálně využívat kulturních a vědeckých styků k všestrannému prohlubování přátelství a zdokonalování spolupráce k sblížení národů obou států.

Článek 18

Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce v oblasti kultury a vědy v rámci dohodnutých družebních styků mezi kraji, okresy a městy, která napomáhá prohlubování procesu sblížení národů obou států i obohacování jejich národních kultur.

Článek 19

Smluvní strany budou napomáhat zabezpečení ochrany autorských práv, aby bylo usnadněno šíření literárních, vědeckých a uměleckých děl vytvořených jejich občany.

Článek 20

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o sjezdech, konferencích, festivalech, výstavách, soutěžích a jiných akcích uskutečňovaných v každém z obou států a týkajících se oblastí spolupráce upravených touto dohodou. Budou zvát představitelé vědy, školství, kultury, zdravotnictví a sportu druhého státu a podporovat jejich účast na těchto akcích.

Článek 21

Smluvní strany budou podporovat další rozvoj a zdokonalování mnohostranné spolupráce socialistických států ve všech oblastech, jež zahrnuje tato dohoda. Ve své dvoustranné spolupráci budou dbát závazků, které pro ně vyplývají z mnohostranných dohod a ujednání.

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o svých kulturních a vědeckých vztazích se třetími státy, budou ve vztahu k nim koordinovat svůj postup a spolupracovat v mezinárodních vědeckých a kulturních organizacích a v rámci mezinárodních úmluv z oblastí vědy a kultury.

Článek 22

Pro oblast vědeckotechnické spolupráce mezi smluvními stranami platí zvláštní dohody.

Článek 23

Smluvní strany budou k plnění této dohody sjednávat pětileté plány kulturní a vědecké spolupráce.

Zástupci federálního ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky a ministerstva zahraničních věcí Německé demokratické republiky se budou scházet nejméně jednou za dva roky ke koordinování spolupráce a ke kontrole provádění této dohody.

Článek 24

Způsob financování opatření, která vyplývají z provádění této dohody, bude stanoven v pětiletých plánech kulturní a vědecké spolupráce.

Článek 25

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu. Tím pozbude platnosti Dohoda mezi vládou Česko-

slovenské socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o kulturní spolupráci ze dne 6. října 1964.

Článek 26

Tato dohoda se sjednává na dobu deseti let, její platnost se bude prodlužovat vždy o dalších pět

let, pokud ji žádná ze smluvních stran písemně nevypoví šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Dáno v Praze dne 19. dubna 1979 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Bohuslav Cháoupek v. r.

Za vládu
Německé demokratické republiky:

Oskar Fischer v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 31 odst. 4 a odst. 6, § 32 odst. 1 a odst. 3 a § 33 odst. 10 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 122/1978 Sb.) dne 28. prosince 1978 **rozkaz č. 47 — Peněžité dávky související se zánikem služebního poměru příslušníků Pohraniční stráže a vojáků z povolání vojsk ministerstva vnitra.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Do rozkazu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Ústřední výbor Národní fronty Československé socialistické republiky

vydal v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředními výbory Národní fronty České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, ústředními výbory zúčastněných společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce dne 5. 7. 1978 pod čj. III/1297

1. **směrnice pro odměňování technickohospodářských pracovníků vydavatelsko-nakladatelských hospodářských zařízení společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty;**
2. **směrnice pro odměňování obchodně provozních pracovníků vydavatelsko-nakladatelských hospodářských zařízení společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty;**
3. **směrnice pro odměňování pracovníků dělnických povolání vydavatelsko-nakladatelských hospodářských zařízení společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty.**

Tyto směrnice nabývají v jednotlivých hospodářských zařízeních účinnosti dnem, který určí ústřední výbor Národní fronty Československé socialistické republiky, popřípadě České socialistické republiky nebo Slovenské socialistické republiky a lze do nich nahlédnout na ústředním výboru Národní fronty Československé socialistické republiky, Praha.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 85 odst. 3 a § 95 zákoníku práce v dohodě s českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 2. dubna 1979 čj. 242-1111-26.2.1979 **o určování pracovní doby řidičů silničních motorových vozidel v organizacích a zařízeních v oboru působnosti ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky.**

Výnos se vztahuje na řidiče silničních motorových vozidel v organizacích a zařízeních v oboru působnosti ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1979, bude uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, částka 6/1979, a lze do něho nahlédnout na okresních národních výborech — odborech sociálních věcí a zdravotnictví.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků školství a vědy **výnos** ze dne 3. listopadu 1978 čj. 29 300/78-42 **o odměňování pracovníků Ústavu školských informací při ministerstvu školství České socialistické republiky.**

Tento výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR roč. 1978, seš. 12, do kterého lze nahlédnout na rektorátech vysokých škol, děkanátech samostatných fakult, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a po projednání s českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu, vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 2. května 1979 čj. VS/2-5648/79, kterým se mění výnos MV ČSR ze dne 28. 4. 1972 čj. VS/2-631/1972 o úpravě platových poměrů pracovníků inspekcí veřejného pořádku národních výborů.

Výnos stanoví, že příloha původního předpisu o úpravě platových poměrů pracovníků inspekcí veřejného pořádku (nomenklatura funkcí a základních platů a základní pracovní a kvalifikační charakteristika funkcí) se nahrazuje přílohou nově vydaného výnosu.

Změny v zařazení pracovníků inspekcí veřejného pořádku provedené v souladu s nově vydaným výnosem a vztahující se na dobu po 1. květnu 1979, se považují za opatření učiněná podle tohoto výnosu.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Věstníku vlády ČSR pro národní výbory. Do výnosu lze nahlédnout u odborů vnitřních věcí krajských národních výborů a Národního výboru hl. m. Prahy a na ministerstvu vnitra ČSR.

Rada Východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové

oznamuje, že **usnesením č. 252** ze dne 8. listopadu 1978 schválila **statut lázeňského místa Běloves a ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Běloves**.

Rozhodnutí o stanovení ochranných pásem je uloženo na Českém geologickém úřadě, Českém báňském úřadě, Českém úřadě geodetickém a kartografickém, Východočeském krajském národním výboru v Hradci Králové, Krajské hygienické stanici v Hradci Králové, Okresním národním výboru v Náchodě, Okresní hygienické stanici v Náchodě, Městském národním výboru v Náchodě a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky — Českém inspektorátu lázní a zřídel. U těchto orgánů lze do rozhodnutí nahlédnout.

Český svaz výrobních družstev

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky **směrnice** ze dne 6. 2. 1979, kterými se mění a doplňují směrnice č. 11 ze dne 7. 2. 1978 o **hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků výrobních družstev**.

Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 1. května 1979 a jsou uveřejněny pod poř. č. 14 ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 5/1979.

Do směrnic lze nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Jindřišská 2 na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (Městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy,

1. **výnos** čj. 1849/1979 ze dne 3. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeP-S s měděnou dutinkou**,
2. **výnos** čj. 1910/1979 ze dne 4. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeP-S s hliníkovou dutinkou**,
3. **výnos** čj. 1929/1979 ze dne 5. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeR-S**,
4. **výnos** čj. 1943/1979 ze dne 8. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeM-zb-S**,
5. **výnos** čj. 1950/1979 ze dne 10. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeD-S s měděnou dutinkou**,
6. **výnos** čj. 2017/1979 ze dne 12. května 1979 o **povolení používat elektrické rozbušky DeD-S s hliníkovou dutinkou**.

Výnosy Slovenský báňský úřad stanovil, kterých dalších výbušin a pomůcek k jejich použití lze používat při trhacích pracích a za jakých podmínek.

Výnosy nabývají účinnosti dnem 1. července 1979. Byly rozeslány všem obvodním báňským úřadům a odborům výstavby a územního plánování krajských a okresních národních výborů; lze do nich nahlédnout u těchto orgánů.